

ŠOTEK

ČERVEN 2018

Uvnitř najdete :

Závěrečný koncert

Projektový den

Literární stránky

Plavba za obzor

Klub zábavné logiky

Nenechte si ujít

Nepřehlédněte!

Skutečský slavík

Soutěž časopisů

Beseda s p. europoslancem

Krounský pohár

Rozloučení s devát'áky

Sláva vlasti výletu

SKUTEČSKÝ SLAVÍK

Měsíc červen je pro naše zpěváky nejen znamením závěrečného koncertu, ale také soutěže Skutečský slavík.

Tentokrát se soutěž konala v pondělí 11. června a jednalo se o její již 17. ročník. Přihlášeno bylo 102 soutěžících v 6 věkových kategoriích. I my jsme jako již tradičně vyslali své sólisty.

Za 1. stupeň se zúčastnili Petr Herynek, Eliška Herynková a Zuzana Roušarová, za 2. stupeň Adéla Stodolová a Adéla Jetmarová. I přes velkou konkurenci se nám podařilo zabodovat a umístili jsme se takto:

1. místo: Petr Herynek
Adéla Stodolová
2. místo: Eliška Herynková
Zuzana Roušarová
3. místo: Adéla Jetmarová

Všem děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme hodně dalších úspěchů.

SRP při ZUŠ Vítězslava Nováka, SKUTEČ

uděluje

DIPLOM

Adéle Stodolové

za **1.** místo

IV.A kategorie

Josefina Křiváková
PŘEDSEDA POROTY

11. června 2018

SRP při ZUŠ Vítězslava Nováka, SKUTEČ

uděluje

DIPLOM

Petru Herynkovi

za **1.** místo

III.A kategorie

Josefina Křiváková
PŘEDSEDA POROTY

11. června 2018

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

Již tradiční závěrečný koncert našich pěveckých sborů se konal v prosečské Sokolovně v pátek 8. června. Nejdříve proběhl dopoledne, kdy si vystoupení malých i větších zpěváků mohli poslechnout především jejich spolužáci a páni učitelé. Odpoledne již Sokolovnu zaplnili rodiče, babičky, dědečkové a další rodinní příslušníci.

Mohli si poslechnout repertoár všech tří pěveckých sborů - Žlutásku pod vedením p. uč. Lenky Kvapilové, Prosečánku pod vedením p. uč. Dagmar Smělé a Červánku pod vedením p. uč. Jany Pavlovičové.

Na hudební nástroje doprovázely p. Kristýna Řebíčková, sl. Michaela Ondráčková, sl. Veronika Lettlová, Adéla Stodolová a Tereza Vášková. Všechny sbory předvedly to nejlepší, co za školní rok nacvičily, a byly odměněny zaslouženým potleskem.

Celý den proběhl v příjemné atmosféře, všem se nám v krásně vyzdobené Sokolovně moc líbilo.

Lada Zindulková

BESEDA SE SPISOVATELKOU

Česká spisovatelka Michaela Fišarová se kromě psaní živí také herectvím. Své úspěchy však slaví také s vlastním dílem, které je zaměřeno na mladé čtenáře. Pro ty

spisovatelka zpracovala téma, které se v knihách často nevidá, a přesto se bohužel dětí v mnoha případech týká. S velkou dávkou citu a porozumění Michaela Fišarová v příbězích pro mladé čtenáře vysvětluje velmi náročné a těžké téma domácího násilí. Její kniha na toto téma "Nikolina cesta" si získala nejen mnoho čtenářů, ale také mnohá ocenění, například v roce 2013 získala prestižní Zlatou stuhu. Nikolina cesta je popisem nelehkého života mladé Nikoly a jejího bratra, která musí čelit mnoha problémům a nástrahám a přitom se nikdy nevzdává. Spisovatelka tak poukazuje na velmi důležité téma, které by nemělo zůstat zapomenuto.

Mezi další knihy autorky patří "Náš dvůr má tajemství", "A-Ž půjdeš do školy: Pro holky co se neztratí", nebo "A-Ž půjdeš do školy: Pro kluky co se neztratí".

I v naší škole jsme měli možnost pobesedovat s touto sympatickou paní spisovatelkou, když k nám 7. června zavítala i se svým hereckým kolegou. Pro mladší žáky proběhla beseda o knize "Náš dvůr má tajemství", starší žáci se podrobněji seznámili s dílem

"Nikolina cesta". Obě besedy se velmi líbily, jak dětem, tak paní spisovatelce.

redakce

PROJEKTOVÝ DEN

„Ochrana člověka za mimořádných událostí“

V pondělí 25. června 2018 proběhlo na naší škole praktické cvičení „Ochrana člověka za mimořádných událostí“.

I letos si připravili vycházející žáci pro své mladší spolužáky z 5. až 8. třídy celou řadu zajímavých úkolů. Děti si mohly například vyzkoušet ošetření zraněného, volání tísňové linky, orientaci v terénu pomocí busoly, jak se chovat v zamořeném prostoru a co si s sebou vzít při evakuaci. Samozřejmě plnily celou řadu dalších sportovně branných úkolů, které se jim mohou v životě hodit.

Přítomni byli i místní hasiči z SDH Proseč, kteří dětem zasvěceně vyprávěli o své činnosti a předvedli jim své vybavení a techniku. Také s našimi nejmladšími hasiči předvedli to, co pilně nacvičili. Chceme jim touto cestou poděkovat za jejich ochotu a vstřícnost.

I když nám letos počasí příliš nepřálo, strávili jsme společně příjemné a poučné dopoledne.

P

R

O

J

E

K

T

Š

SOUTĚŽ „ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU“

O

Jak jistě víte, náš časopis Šotek se této soutěže účastní již několik let. I v letošním roce se nám zadařilo - získali jsme ve své kategorii krásné druhé místo, z kterého máme velkou radost. Pro ocenění jsme tentokrát nemuseli nikam jezdit, vše proběhlo na naší domácí půdě. Do naší školy zavítal pan europoslanec Tomáš Zdechovský, který je jedním z protců a hodnotitelů v této soutěži. Při této příležitosti měli žáci 8. a 9. třídy možnost zúčastnit se besedy, na které nám náš host práci v europarlamentu přiblížil velmi zajímavým způsobem, takže jsme mohli tak nějak nahlédnout i do zákulisí a dozvědět se i to, co z učebnic nevyčteme. Po zajímavé besedě následovalo předání diplomu a dárečků členům redakce a pak beseda s členy redakce, kde nám pan europoslanec zodpověděl všechny naše dotazy.

T

E

K

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2018
v Pardubickém kraji
Chrudim, červen 2018

Organizátor:
Místní informační centrum pro mladší žáci, z. s.

2. místo
v kategorii **ŽÁCI II. STUPNĚ**
získává:
ŠOTEK
ZŠ a MŠ Proseč

 Pavel Bláhovský
poslanec
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY
  Tomáš Duřák
spezialista PR a novinar
Tomáš Zdechovský
poslanec Evropského parlamentu
poslanecký klub
els
Evropský parlament
  Roman Mláek
ředitel soutěže
aitus

1. Pracujete v evropském parlamentu., v Bruselu nebo ve Štrasburku?

„Více v Bruselu. Vychází to cca tři týdny v Bruselu, týden ve Štrasburku.“

2. Trávíte více času tam nebo v ČR?

„Více času trávím v Bruselu.“

3. Bydlíte tam i s rodinou nebo za nimi dojíždíte?

„Dříve jsem tam bydlel i s rodinou, potom se rodina odstěhovala kvůli nebezpečí teroristických útoků, nyní dojíždím domů na víkendy.“

4. Víme, že jste studoval i v Římě, takže určitě umíte italsky. Jakými dalšími jazyky mluvíte?

„Kromě italštiny umím německy, anglicky, francouzsky.“

5. Také jste studoval mediální výchovu. Psal jste jako dítě do nějakého časopisu?

„Ano, od první až po devátou třídu, potom jsem v tom pokračoval i na gymnáziu.“

6. Mimo jiné jste i básník. Věnoval jste se této zálibě už v dětství, psal básničky, recitoval?

„Ano, od první třídy psal básně a recitoval, v pubertě jsem psal hlavně básničky pro holky.“

7. Co Vás při psaní básní inspiruje? Máte pro psaní nějaké oblíbené místo, určený čas, rituál?

„Ano, inspirují mě především lidé, nejlépe se mi píše večer v hotelu, k tomu otevřené okno a sklenka bílého vína.“

8. Kdy jste si uvědomil, že chcete být politikem?

„Tak v tom jsem měl jasno už odmalinka. Už v první třídě jsem paní učitelce tvrdil, že budu prezidentem, protože jsem si myslel, že prezident může hodně věcí ovlivnit.“

9. Co byste rád v europarlamentu prosadil?

„Rád bych prosadil zrušení střídání letního a zimního času.“

10. Máte mezi ostatními europoslanci přátele?

„Ano, mám řadu přátel, například chorvatského premiéra nebo primátora Katánie, což je vlastně hlavní město na Sicílii, a když chci v létě někde strávit dovolenou, tak ji většinou trávím v různých koutech Evropy u svých přátel.“

11. Zabýváte se i heraldikou. Navrhl jste znak (vlajku) šlechtické rodiny Zdechovských. Byli to vaši přímí předci?

„Ano, byli to moji přímí předci. Já jsem vlastně vlajku nenavrhl, ta už existovala, ale upravil jsem ji do dnešní podoby.“

12. Co myslíte, má psaný školní časopis budoucnost?

„Já si myslím, že určitě, ale myslím si, že třeba v budoucnosti bude více časopisů digitálních, protože dneska má každý mobil, takže se více bude sdílet např. na sociálních sítích. *Děkujeme za rozhovor.*

R

O

Z

H

O

V

O

R

Klub zábavné logiky a technických dovedností

Ve druhém pololetí se náš klub a kroužek v oblasti her zaměřil především na hry logické,

vědomostní, cvičení paměti a postřehové. Jako příklad uvádíme: rozšířená verze Ekopolis, šachy, různé druhy skládání puzzle a pexesa (klasické, karetní, ale i na počítači), hry s kostkami a žetony (Oklahoma, Kanastový poker – není to hazard, ale velmi zajímavá hra s kanastovými kostkami), náš oblíbený Rummikub a celá řada dalších. Díky počasí jsme také na řadu aktivit chodili ven (šipky na fotografiích jsou bezpečné – jsou na suchý zip). V oblasti technické jsme hodně

K

pracovali podle fantazie s volnými kostkami Lego, stavebnicemi Merkur, Geomag, Boffin a také jsme si vyzkoušeli práci s náročnějšími stavebnicemi Fischertechnik.

L

Dne 21. března jsme se díky p.uč. Mikuleckému zúčastnili exkurze sedmých tříd do Žďáru nad Sázavou, kde jsme v prostorách kláštera navštívili Muzeum nové generace a hernu, kde jsme sami tvořili naši vlastní svatyni. Poté jsme přešli do galerie, kde byla instalována výstava „Hry a klamy“ zábavně-

U

naučného centra IQ park Liberec s více než 70 interaktivními exponáty, hlavolamy, kvízy a hádankami.

Co dodat na závěr? Hodnocení necháme na jiných. My se ale držíme našeho hesla: „Kdo si hraje, nezlobí.“ Přejeme všem klidný konec školního roku a krásné a pohodové prázdniny.

B

Mgr. Pavel Stodola
a kolektiv KZL a KTD

CO JSTE HASIČI, CO JSTE DĚLALI?

Jak se hned přesvědčíte, tak určitě nezháleli:

V neděli 3.6. 2018 se dvě naše družstva mladých hasičů zúčastnila v kategorii mladších žáků Krounského poháru, který je zařazen do okresní ligy v požárním útoku.

Oběma družstvům se dařilo výborně. Družstvo B složené převážně z nejmladších členů předvedlo nejrychlejší útok prvního kola s časem 19, 39 s. Ve druhém kole zabojoval tým A, s časem 17, 65 s soutěž vyhrál a získal putovní Krounský pohár. Družstvo B nakonec skončilo v celkovém pořadí na krásném 5. místě.

Blahopřejeme našim závodníkům a přejeme mnoho úspěchů v dalších závodech.

LITERÁRNÍ STRÁNKY

Tentokrát Vám přinášíme literární práci Zuzany Roušarové z 5. třídy. S touto prací se Zuzka umístila v literární soutěži Malá Proseč Terézy Novákové a získala krásné 2. místo. Blahopřejeme a moc rádi zase nějakou další Zuzčinu práci uveřejníme.

Plavba za obzor

Byl to příjemný pocit, když jsme my všichni - já, Vít, Martin, Kuba, Zuza, Jitka a další námořníci vyjeli na moře. Ostatní lidé z vesnice nám mávali, ženy plakaly, muži pokřikovali a malé děti nevěděly, jestli to je smutné, nebo veselé, že odplouváme na moře.

Ale teď, když sedím tady v té místnosti a hledám to...

Jmenuji se Dan, je mi dvanáct a mám dědu, který objevil ostrov, který nikdo před ním ani po něm už neobjevil. Bohužel se děda z této plavby zpět nevrátil. Námořníci, kteří se vrátili bez něj, nám řekli, že bohužel zahynul ve velké bouři.

A my se vydáváme daleký ostrov znovu objevit a zakreslit ho do mapy.

„Dobré ráno, Dane,“ pozdravil mě Vít. Ani jsem mu nestihl odpovědět a on pokračoval: „A já vím, že jsem určitě zase zmeškal snídani,“ zasmál se. „Jo,“ odpověděla Zuzka, která šla právě kolem, „za půl hodiny je oběd. Kdybys nebyl každý den tak dlouho vzhů...“ nestihla dopovědět, co chtěla říct, protože se najednou rozlehl po palubě Martinův šťastný hlas: „Ostróóóv na obzorúúú!“

Za chvíli jsme už všichni byli na palubě a dívali se na překrásný, ale hodně malý, avšak úrodný ostrov. Jitka znenadání prohlásila: „Všimli jste si, jak se najednou zvedá vítr?“ Nikdo nestihl nic říct... Vítr byl tak silný, že ani nebyl čas dát pokyny. Byl to strašný víchr. Viděl jsem, jak se prudce

blížíme k ostrovu... a už jsme u ostrova... zjišťuju, že to jsou dva ostrovy a my proplováme mezi nimi... a... „Co to je za velikou září? Oslepuje mi to oči,“ ptám se ostatních. „Jéé, to je ještě hezčí ostrov než ten, na kterém jsme měli přistát,“ řekla Zuzka, která jediná nevěděla, co se na něm děje. „Ty nevidíš, co se na tom ostrově

děje?! Vždyť ono tam hoří!!“ křičí Kuba. „Opravdu, ono tam hoří! Musíme jim pomoci!“ důrazně odpověděla Zuzka a hned jsme stáčeli loď k ostrovu jako o závod.

Když jsme připluli, byly už nachystané kyblíky a všelijaké sudy na pomoc. Rychle jsme z lodě všichni vyskákali, nabírali vodu, hasili a na nic se ostrovanů neptali. Když jsme oheň uhasili, uslyšeli jsme, co ti podivní lidé říkají: „Co jste to udělali? Teď nám tady bude zima!“ všichni tak stále brblali, dokud jeden z těch podivínů, nejspíš jejich náčelník, nezakřičel: „Ticho! Dáme jim trest nejvyšší!“ Všem námořníkům se ulevilo, když ihned pokračoval: „Ne, musí zrušit kletbu zimy, jinak neodjedou a udělíme jim trest nejvyšší, tak. A jestli to nenajdete do večera, tak my vás hodíme do zmrzlé řeky a tam vás necháme. Ty, chlapče, půjdeš najít ten diamant. Ostatní svázat.“

„A kam mám jít?“ zeptal jsem se. „Za mnou. Vše ti vysvětlím. Půjdeš po těchto dlouhých schodech a u posledních dveří se zastavíš. Nebudeš do nich vcházet, dokud hodiny neodbijí devátou.“

„A kam mám jít?“ zeptal jsem se. „Za mnou. Vše ti vysvětlím. Půjdeš po těchto dlouhých schodech a u posledních dveří se zastavíš. Nebudeš do nich vcházet, dokud hodiny neodbijí devátou. Až ji odbijí, tak do nich rychle vstoupíš a budeš hledat modrý diamant. Máš čas jen do jedenácté. Nevím, jak to tam bude vypadat, ale pokud v jedenáct nevyjdeš zpět, budeš tam až do dalších devíti ráno. A tví kamarádi zmrznou v ledové lázni. Tak už běž.“

Běžel jsem a nezastavoval se. Přišlo mi, že ty schody jsou snad nekonečné. Všechny zdi jsou vymalovány černě. To by mě zajímalo proč? Už je tu ta místnost. Zvony. Ona se otevírá. Co mám dělat!? Jo, mám do ní vběhnout a hledat modrý diamant. Ale vždyť to je místnost plná modrých diamantů. Jsem vyčerpaný. Sednu si na chvilku...

Jééé!!! Já jsem usnul!!! Doufám, že ještě není pozdě. Jdu ho hledat. Zkusím vzít třeba tenhle. Au!!!! Ten pálí!!!! Tak co třeba tenhle. Nééé!!!! To lepší!!!! Vyzkouším jiný, třeba mě odlepí. Jo. Tak teď vyzkouším tento. Proč se mi pořád přilepuje k zipu u svetru. To bude asi magnetový kámen. A co tento. Júúúú! Ten je zase studený. A tenhle... ten je tak příjemný. Je krásně teplý. To bude... Zvony! Běžím s tímhle kamenem. Chodba. Radši budu utíkat. Doufám, že to je ten správný kámen.

„Už jsem tu!“ zakřičel jsem, „přišel jsem pozdě?“ „Ne, akorát,“ odpověděl náčelník. „Tak jsi to zvládl!“ zakřičel někdo z našich námořníků. „Pustíte nás už?“ „Ale ano. Pomohli jste nám. Moc vám děkujeme. Můžete odplout,“ domluvil kapitán. Ale já jsem věděl, že naše dobrodružství ještě neskončilo.

Byl pátý den plavby od ostrova Minků, tak se ti lidé jmenovali, a já věděl, že se opět něco stane. Od ostrova Minků nám plavba trvala déle než na jejich ostrov.

Zjistili jsme, že to nebyla žádná kletba, ale přirozená zima. Byla to jejich první zima, a proto jim jejich kouzelník přičaroval nehasnoucí oheň. Jenže když jsme ho uhasili, nemohl ho už znovu zapálit, protože všechno dřevo bylo mokré. Teď již vše víte.

Konečně jsme dopluli k ostrovu, ke kterému jsme chtěli původně doplout, a zastavili u něj. Byl to krásný ostrov, a tak jsme se rozhodli, že tam zůstaneme ještě dva dny. Přespali jsme na ostrově na pláži. Bylo tam krásně, dokud mě neprobudil rachot. Byl to šramot, jako kdyby u vás doma právě někdo začal hledat ztracenou gumu mezi přístroje. Uviděl jsem, jak někdo šátrá mezi mými věcmi. Podíval jsem se na něj a zjistil jsem, že je to nějaký chlap.

„Ehm, ehm,“ řekl jsem. On se na mě podíval a hned zase sklonil oči, ale zase je rychle zvedl. Podíval se na mě a zvolal: „Dane! Já věděl, že pro mě jednou připluješ. Co tady děláš?“ nechápal jsem a zároveň jsem byl tak šťastný, že ho zase vidím. Byl to totiž můj děda. „Posádka mě tady nechala. Nechtěla se mnou jet dál, ale já jim přikázal, že pojedou, a oni mě vysadili na tomhle ostrově. A tak tady žiji. Postavil jsem si tu příbytek. Pojď za mnou.“

Tak jsem šel za ním. „Myslel jsem si, že je to velrybářská loď. Tady to je mé malé obydlí,“ ukazoval mi malinkou chatu postavenou z bambusu. „Pěkná, ale nechtěl bys jet raději s námi zpátky domů?“ zeptal jsem se. „Ano, jistě, ale nejdříve mi řekni, co tady děláte a jak jste se sem dostali?“ Vypověděl jsem mu celý náš příběh, a než jsem skončil, zjistili jsme, že je již ráno.

„Pojď, vrátíme se do tábora.“ Tam jsem všem představil svého dědu. Naložili jsme hodně potravin. Díky dědovi jsme je měli i lepší, než jsme čekali.

Potom jsme již všichni společně s dědou pluli zpět domů. Moc jsem si to dobrodružství užil a myslím, že si to užili i moji přátelé. Byla to krásná plavba.

SLÁVA VLASTI VÝLETU...

Těmito slovy začínala píseň, bez které dříve nebylo možné zakončit žádný školní výlet! Teď se samozřejmě na výletech zpívají úplně jiné písně, pro nás je ale důležité to, že přetrvávají výlety jako takové.

Vybrali jsme namátkově fotografie různých tříd, různých míst, ale na všech je společně to, že jsme si ten „svůj“ výlet všichni bezvadně užili.

Takže výletům zdar!!!

redakce

LOUČÍME SE:

Jako každý rok touto dobou se i letos loučíme s našimi deváťáky. I naše redakce se připojuje s přáním, aby se jim v jejich dalším životě vše dařilo.

2017 / 2018 - 9.třída - ZŠ Proseč

Š

O

T

E

K

Jiří Houzvička Simon P. Dvořák Jakub Šlechta
Michal Edlman Alis Fausfur Bahady
M. POTA Jakub Meln
Mehringová Adéla Štíteská Tereza ♥ kopecká
Rychard Natálie ♥ Tobiáš Urbánek
Nela Dalezálová Iveta Pejšková Křemena Jurek
Karel Šubal
Kavčínská Tereza ☺ Miroslav Dvořák
T. Vich

Odkazy:

www.veskole.cz

mimibazar.cz

Profimedia.cz

novinky.cz

Www.seznam.cz

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2015

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012